

Dokument na schôdzu

10.12.2018

A8-0417/2018/err01

DOPLNENIE

k správe

o návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o transparentnosti a udržateľnosti hodnotenia rizika EÚ v potravinovom reťazci, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 178/2002 [o všeobecnom potravinovom práve], smernica 2001/18/ES [o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia], nariadenie (ES) č. 1829/2003 [o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách], nariadenie (ES) č. 1831/2003 [o kŕmnych doplnkových látkach], nariadenie (ES) č. 2065/2003 [o udiarenských dochucovadlách], nariadenie (ES) č. 1935/2004 [o materiáloch v styku s potravinami], nariadenie (ES) č. 1331/2008 [o spoločnom postupe schvaľovania prídavných látok v potravinách, potravinárskych enzýmov a potravinárskych aróm], nariadenie (ES) č. 1107/2009 [o prípravkoch na ochranu rastlín] a nariadenie (EÚ) 2015/2283 [o nových potravinách]
(COM(2018)0179 – C8-0144/2018 – 2018/0088(COD))

Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

Spravodajkyňa: Renate Sommer
A8-0417/2018

Po dôvodovej správe sa vkladá toto stanovisko:

STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVNE VECI K PRÁVNEMU ZÁKLADU

6.12.2018

Pani Adina-Ioana Vălean
predsedníčka

Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín
BRUSEL

Vec: Stanovisko k právnemu základu návrhu nariadenia o transparentnosti a udržateľnosti hodnotenia rizika EÚ v potravinovom reťazci (COM(2018)0179 – C8-0144/2018 – 2018/0088(COD))

Vážená pani predsedníčka,

listom z 19. novembra 2018 ste v súlade s článkom 39 ods. 2 rokovacieho poriadku požiadali Výbor pre právne veci o posúdenie platnosti a vhodnosti určenia právneho základu uvedeného návrhu Komisie.

Výbor preskúmal uvedenú otázku na svojej schôdzi 6. decembra 2018.

I – Kontext

Cieľom návrhu je zmeniť nariadenie o všeobecnom potravinovom práve¹ („nariadenie o všeobecnom potravinovom práve“) a osem súvisiacich legislatívnych aktov,² pokiaľ ide o hodnotenie rizika v potravinovom reťazci.

Návrh Komisie bol založený na článku 43 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) o poľnohospodárstve, článku 114 ZFEÚ o harmonizácii vnútorného trhu a článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ o verejnom zdraví.

Cieľom pozmeňujúceho návrhu, ktorý predložil výbor ENVI, je doplniť do právneho základu článok 192 ods. 1 ZFEÚ o životnom prostredí.

II – Príslušné články zmluvy

V návrhu Komisie sú ako právny základ uvedené tieto články ZFEÚ (s doplneným zvýraznením textu):

Článok 43 ZFEÚ o poľnohospodárstve a rybárskej politike má takéto znenie (s doplneným zvýraznením textu):

Článok 43

(pôvodný článok 37 ZES)

1. Komisia predloží návrhy na vypracovanie a vykonávanie spoločnej poľnohospodárskej politiky, vrátane nahradenia vnútroštátnych organizácií trhu jednou z foriem spoločnej organizácie trhu uvedených v článku 40 ods. 1, ako aj na uskutočnenie opatrení presne vymedzených v tejto hlave.

Tieto návrhy zohľadnia vzájomnú závislosť poľnohospodárskych otázok uvedených v tejto hlave.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

² Pozri poznámku pod čiarou č. 8 v stanovisku právnej služby k zoznamu celých názvov týchto aktov a odkazov na ne.

2. Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom ustanovia spoločnú organizáciu trhu ustanovenú v článku 40 ods. 1 a iné ustanovenia potrebné pre dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva.

3. Rada na návrh Komisie prijíma opatrenia týkajúce sa stanovovania cien, odvodov, pomoci a množstvových obmedzení a určovania a pridelovania rybolovných možností.

[...]

Článok 114 ZFEÚ o harmonizácii v rámci vnútorného trhu má takéto znenie (s doplneným zvýraznením textu):

Článok 114
(pôvodný článok 95 ZES)

1. Nasledujúce ustanovenia sa použijú na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 26, pokiaľ zmluvy neustanovujú inak. Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom prijímajú opatrenia na aproximáciu ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu.

[...]

3. Komisia vo svojich návrhoch podľa odseku 1, ktoré sa týkajú zdravia, bezpečnosti, ochrany životného prostredia a ochrany spotrebiteľa, berie za základ vysokú úroveň takejto ochrany, prihliadajúc najmä na vývoj vychádzajúci z nových vedeckých poznatkov. V rámci svojich príslušných právomocí sa tento cieľ usiluje dosiahnuť aj Európsky parlament a Rada.

4. Ak po prijatí harmonizačného opatrenia Európskym parlamentom a Radou, Radou alebo Komisiou členský štát, z dôležitých dôvodov uvedených v článku 36 alebo týkajúcich sa ochrany životného alebo pracovného prostredia, považuje za nevyhnutné zachovať vnútroštátne ustanovenia, upovedomí o nich Komisiu a uvedie dôvody ich zachovania.

5. Okrem toho a bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, ak po prijatí harmonizačného opatrenia Európskym parlamentom a Radou, Radou alebo Komisiou považuje členský štát za nevyhnutné zaviesť na základe svojich špecifických problémov nové vnútroštátne ustanovenia vychádzajúce z nových vedeckých poznatkov na ochranu životného alebo pracovného prostredia, upovedomí o týchto ustanoveniach Komisiu a uvedie dôvody ich zavedenia.

6. Komisia do šiestich mesiacov po oznámení uvedenom v odsekoch 4 a 5

dané vnútroštátne ustanovenia schváli alebo zamietne na základe overenia, že neslúžia svojvoľnej diskriminácii alebo skrytému obmedzovaniu obchodu medzi členskými štátmi, a nebránia fungovaniu vnútorného trhu.

Ak Komisia v tejto lehote nerozhodne, vnútroštátne ustanovenia uvedené v odsekoch 4 a 5 sa považujú za schválené.

V prípadoch opodstatnených komplexnosťou veci a za predpokladu, že sa tým neohrozí ľudské zdravie, môže Komisia upovedomiť daný členský štát o prípadnom predĺžení uvedenej lehoty najviac o ďalších šesť mesiacov.

7. Ak je podľa odseku 6 členský štát oprávnený zachovať alebo zaviesť vnútroštátne ustanovenia odlišné od zosúlad'ovacieho opatrenia, Komisia okamžite preskúma, či treba navrhnúť prispôsobenie tohto opatrenia.

Článok 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ o verejnom zdraví má takéto znenie (s doplneným zvýraznením textu):

Článok 168
(pôvodný článok 152 ZES)

1. Pri stanovení a uskutočňovaní všetkých politík a činností Únie sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany ľudského zdravia.

[...]

4. Odchylne od článku 2 ods. 5 a článku 6 písm. a) a v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. k) a s cieľom riešiť spoločné otázky bezpečnosti, Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov prispievajú k dosiahnutiu cieľov uvedených v tomto článku prijatím:

a) opatrení na stanovenie vysokých štandardov kvality a bezpečnosti pre ľudské orgány a látky ľudského pôvodu, krv a krvné deriváty; tieto opatrenia nebránia žiadnemu členskému štátu v zachovaní alebo prijatí prísnejších ochranných opatrení,

b) opatrení v oblasti veterinárnej starostlivosti a rastlinnej výroby, ktorých priamym cieľom je ochrana verejného zdravia,

c) opatrení stanovujúcich vysoké normy pre kvalitu a bezpečnosť liekov a zdravotníckych pomôcok.

[...]

Článok 192 ods. 1 ZFEÚ o životnom prostredí, ktorého doplnenie do právneho základu sa navrhuje, znie takto:

Článok 192
(pôvodný článok 175 ZES)

1. Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov rozhodnú o postupoch, ktoré má Únia prijať na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 191.

[...]

Článok 191 ZFEÚ má toto znenie:

Článok 191
(pôvodný článok 174 ZES)

1. Politika Únie v oblasti životného prostredia prispieva k uskutočňovaniu nasledujúcich cieľov:

- *udržiavanie, ochrana a zlepšovanie kvality životného prostredia,*
- *ochrana ľudského zdravia,*
- *rozvážne a racionálne využívanie prírodných zdrojov,*
- *podpora opatrení na medzinárodnej úrovni na riešenie regionálnych alebo celosvetových problémov životného prostredia, a to predovšetkým na boj proti zmene klímy.*

[...]

Článok 193 ZFEÚ má toto znenie:

Článok 193
(pôvodný článok 176 ZES)

Ochranné opatrenia podľa článku 192 nebránia členskému štátu udržiavať alebo zavádzať prísnejšie ochranné opatrenia. Tieto opatrenia musia byť zlučiteľné so zmluvami. Oznamujú sa Komisii.

Článok 207 ZFEÚ o spoločnej obchodnej politike, ktorý bol súčasťou právneho základu pôvodného nariadenia o všeobecnom potravinovom práve, má toto znenie:

Článok 207
(pôvodný článok 133 ZES)

1. Spoločná obchodná politika vychádza z jednotných zásad, najmä vo vzťahu k úpravám colných sadzieb, uzavieraní colných a obchodných dohôd týkajúcich sa obchodu s tovarom a službami, k obchodným aspektom duševného vlastníctva, priamym zahraničným investíciám, zjednocovaniu liberalizačných opatrení, vývozných politiky, ako aj k opatreniam na ochranu obchodu, napríklad v prípade dumpingu a subvencií. Spoločná obchodná politika sa uskutočňuje v rámci zásad a cieľov vonkajšej činnosti Únie.

2. Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prijímú prostredníctvom nariadení opatrenia vymedzujúce rámec pre uskutočňovanie spoločnej obchodnej politiky.

[...]

III – Judikatúra týkajúca sa právneho základu

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora „musí výber právneho základu pre opatrenie Spoločenstva spočívať na objektívnych faktoroch, ktoré podliehajú súdnemu preskúmaniu a medzi ktoré patria najmä cieľ a obsah opatrenia“¹. Voľba nesprávneho právneho základu môže byť preto dôvodom na zrušenie príslušného aktu.

Zatiaľ čo výber právneho základu by v zásade nemal závisieť od voľby skorších legislatívnych aktov, podľa ustálenej judikatúry musí byť právny základ opatrenia určený so zreteľom na jeho vlastný cieľ a obsah, a nie na právny základ použitý na prijatie iných opatrení EÚ, ktoré by v niektorých prípadoch mohli mať podobné znaky. Ak bol však legislatívny akt navrhnutý len na doplnenie alebo opravu iného legislatívneho aktu bez toho, aby sa zmenil jeho pôvodný cieľ, zákonodarca EÚ je plne oprávnený použiť v prípade tohto aktu právny základ prvého aktu.²

Pokiaľ ide o viaceré základy, treba určiť, či návrh:

1. sleduje niekoľko účelov alebo má viac zložiek, pričom jeden, resp. jednu z nich možno označiť za hlavnú alebo prevažujúcu, zatiaľ čo ostatné majú len vedľajší charakter; alebo
2. má súčasne viacero účelov alebo zložiek, ktoré sú neoddeliteľne prepojené tak, že ani jeden účel alebo ani jedna zložka nie je vo vzťahu k ostatným sekundárna alebo nepriama.

Podľa judikatúry Súdneho dvora musí akt v prvom prípade vychádzať z jediného právneho základu, a to z toho, ktorý je požadovaný na základe hlavného alebo prevažujúceho účelu alebo zložky, a v druhom prípade musí akt vychádzať z rôznych príslušných právnych základov.³

V – Cieľ a obsah navrhnutého nariadenia

¹ Vec C-45/86 *Komisia/ Rada* (Všeobecné colné preferencie), Zb. 1987, s. 1439, bod 5; vec

C-440/05 *Komisia/ Rada* [2007], Zb. s. I-9097; Vec C-411/06, *Komisia/ Parlament a Rada*, Zb. 2009, s. I-7585.

² Pozri rozsudok z 21. júna 2018, *Poľsko/Parlament a Rada*, C-5/16, EU:C:2018:483, s. 49, s. 69 a citovanú judikatúru.

³ Pozri uvedenú vec C-411/06, body 46 – 47.

Hlavným cieľom návrhu je dosiahnuť väčšiu transparentnosť štúdií používaných pri hodnotení rizika v potravinovom reťazci a reagovať na požiadavku spoločnosti, aby bol proces hodnotenia rizika transparentnejší a nezávislejší a informovanie o rizikách efektívnejšie. Posilnením správy úradu Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA) a dosiahnutím vyššej udržateľnosti hodnotenia rizika sa má zabezpečiť, aby EFSA aj naďalej zohrával zásadnú úlohu v systéme potravinovej bezpečnosti Únie a naďalej prispieval k zdraviu a dobrým životným podmienkam občanov Únie, ako aj k inovačnému a konkurencieschopnému agropotravinárskemu priemyslu Únie.

Návrh je konkrétne zameraný na zvýšenie záruk spoľahlivosti, objektívnosti a nezávislosti štúdií, ktoré EFSA používa pri hodnotení rizika, a to najmä v súvislosti so žiadosťami o schválenie. Preto sa v záujme splnenia uvedených cieľov návrh snaží o zlepšenie správy úradu EFSA a posilnenie vedeckej spolupráce členských štátov s úradom EFSA a ich angažovanie v rámci úradu, o posilnenie jeho schopnosti zachovať si vysokú úroveň odborných znalostí v rôznych oblastiach svojej práce, najmä pokiaľ ide o schopnosť úradu EFSA prilákať špičkových vedcov, aby sa stali členmi jeho vedeckých pracovných skupín, a vypracovať komplexnú a účinnú stratégiu oznamovania rizík, do ktorej bude počas celého procesu analýzy rizika zapojená Komisia, členské štáty a EFSA.

Návrh obsahuje 40 odôvodnení a 11 článkov. Článok 1 obsahuje zmeny nariadenia o všeobecnom potravinovom práve zavedením 18 nových článkov o oznamovaní rizika, otázkach správy EFSA, registri štúdií, konzultáciách s tretími stranami, kontrolách, overovacích štúdiách, dôvernosti, ochrane osobných údajov a udelení právomoci prijímať delegované akty, ktorými sa stanoví všeobecný plán oznamovania rizika v záležitostiach týkajúcich sa agropotravinového reťazca. Články 2 až 9 obsahujú menšie zmeny ďalších ôsmich legislatívnych aktov, najmä pokiaľ ide o transparentnosť a dôvernosť. Predmetom článkov 10 a 11 sú prechodné opatrenia a nadobudnutie účinnosti.

Záverečná správa o tomto spise, ktorú prijal výbor ENVI, pozostáva zo 131 pozmeňujúcich návrhov. Zdá sa však, že okrem pozmeňujúceho návrhu, ktorým sa mení právny základ, tieto pozmeňujúce návrhy nemenia podstatným spôsobom cieľ ani obsah návrhu Komisie.

V – Určenie vhodného právneho základu

V prvom rade treba poznamenať, že nariadenie o všeobecnom potravinovom práve, ktoré sa v súčasnosti mení, bolo založené na troch právnych základoch, ktoré Komisia predložila v návrhu, ako aj na článku 133 ZES o spoločnej obchodnej politike (súčasný článok 207 ZFEÚ). Komisia však do návrhu nezahrnula článok 207 ZFEÚ, čo je, ako sa zdá, správne, keďže návrh nemá nič spoločné so spoločnou obchodnou politikou.¹

Právna služba poskytla tento užitočný prehľad právnych základov všetkých deviatich

¹ V správe výboru ENVI sa však uvádza nové odôvodnenie 4a, ktoré sa nepriamo dotýka spoločnej obchodnej politiky: „Únia musí pri podpisovaní obchodných dohôd musí Únia zaistiť, aby právne predpisy partnerských tretích krajín v oblasti potravín poskytovali v oblasti bezpečnosti potravín aspoň rovnakú úroveň bezpečnosti ako právne predpisy Únie, a to s cieľom zaistiť bezpečnosť spotrebiteľov a nevytvárať nerovnosti v oblasti hospodárskej súťaže s európskymi výrobkami.“

legislatívnych aktov, na ktoré sa návrh vzťahuje¹:

Nariadenie o všeobecnom potravinovom práve	články 37, článok 95,133 a článok 152 ods. 4 písm. b) ZES
Smernica 2001/18	článok 95 ZES
Nariadenie č. 1829/2003	články 37, článok 95 a 152 ods. 4 písm. b) ZES
Nariadenie č. 1831/2003	články 37 a 152 ods. 4 písm. b) ZES
Nariadenie č. 2065/2003	článok 95 ZES
Nariadenie č. 1935/2004	článok 95 ZES
Nariadenie č. 1331/2008	článok 95 ZES
Nariadenie č. 1107/2009	články 37 ods. 2, článok 95 a článok 152 ods. 4 písm. b) ZES
Nariadenie č. 2015/2283	článok 114 ZFEÚ

V prvom rade by sa dalo konštatovať, že všetky akty, ktorých zmena sa navrhuje, boli založené na jednom z troch právnych základov uvedených v návrhu Komisie alebo na ich kombinácii. Nariadenie (ES) č. 1107/2009 je však osobitne založené čiastočne na článku 43 odseku 2 ZFEÚ (predtým článok 37 Zmluvy o ES), teda vykonávacom odseku, ktorý odkazuje na riadny legislatívny postup.

Keďže podľa uvedenej judikatúry má zákonodarca EÚ v prípadoch, keď je legislatívny akt navrhnutý len na doplnenie alebo opravu iného legislatívneho aktu bez toho, aby sa zmenil jeho pôvodný cieľ, plné právo použiť právny základ prvého aktu, dalo by sa povedať, že Komisia správne zahrnula tri príslušné články do právneho základu, v neposlednom rade vzhľadom na to, že cieľom návrhu nie je zmeniť pôvodné ciele zmenených aktov, ale len posilniť niektoré ich obmedzené aspekty.

Nariadenie o všeobecnom potravinovom práve, pokiaľ ide o jeho cieľ a rozsah pôsobnosti, poskytuje podľa článku 1 základ na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia ľudí a záujmov spotrebiteľov vo vzťahu k potravinám a zároveň zabezpečuje účinné fungovanie vnútorného trhu, a stanovuje spoločné zásady a povinnosti, prostriedky na zabezpečenie silnej vedeckej základne, účinné organizačné opatrenia a postupy na podporu rozhodovania v otázkach bezpečnosti potravín a krmív.

Súčasný návrh nijako nemení tieto ciele nariadenia o všeobecnom potravinovom práve. Majú sa ním skôr posilniť niektoré jeho aspekty, najmä pokiaľ ide o transparentnosť hodnotenia rizika a určité aspekty správy úradu EFSA ako orgánu, ktorý bol tiež zriadený nariadením o všeobecnom potravinovom práve. Zmeny ostatných ôsmich legislatívnych aktov sa v prvom rade týkajú len aspektov transparentnosti a dôverylosti, zatiaľ čo na ich pôvodné ciele nemajú žiadny vplyv. Návrh Komisie by preto mohol byť z týchto dôvodov správne založený na právnom základe pôvodných aktov, t. j. na troch článkoch, ktoré predložila Komisia, ako je uvedené v tabuľke vyššie.

Potom je otázne, či všetky tieto tri články musia byť zahrnuté do právneho základu alebo či by stačil len jeden alebo dva z nich.

¹ Pozri stanovisko právnej služby SJ-0333/18, bod 15.

Ako poukazuje právna služba, článok 114 ZFEÚ (predtým článok 95 ZES) už je právnym základom všetkých zmenených právnych aktov okrem jedného, ale vzhľadom na to, že návrh sa zameriava na posilnenie procesného rámca a transparentnosti postupov udeľovania povolení, možno povedať, že jeho hlavným účelom je zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu, a preto by mal byť v zásade článok 114 ZFEÚ ako právny základ postačujúci.¹

V súlade s citovanou judikatúrou sa preto musí určiť, či tieto aspekty vnútorného trhu predstavujú hlavný alebo prevládajúci účel alebo zložku, zatiaľ čo poľnohospodárstvo a rybné hospodárstvo uvedené v článku 43 ZFEÚ a verejné zdravie v článku 168 ods. 4 ZFEÚ sú len vedľajšie, alebo či sa majú všetky tieto tri ciele, resp. zložky plniť súčasne a či sú neoddeliteľne prepojené bez toho, aby bol jeden, resp. jedna vo vzťahu k ostatným sekundárny či nepriamy.

Vzhľadom na to, že v nariadení o všeobecnom potravinovom práve sú stanovené všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva a zriaďuje sa ním aj EFSA ako príslušný orgán Únie pre hodnotenie rizík vo veciach týkajúcich sa bezpečnosti potravín a krmív, vytvorenie spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a spoločnej poľnohospodárskej politiky a politiky rybného hospodárstva (článok 43 ods. 2 ZFEÚ) a opatrenia vo veterinárnej a fytozdravostnej oblasti, ktorých priamym cieľom je ochrana verejného zdravia (článok 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ), možno len ťažko považovať za druhoradé alebo nepriame vo vzťahu k všeobecnému cieľu týkajúcemu sa vnútorného trhu, ale ich plnenie treba považovať za súčasne a neoddeliteľne spojené s týmto cieľom.

Články 43 ods. 2 a 168 ods. 4 ZFEÚ sa preto musia spojiť s článkom 114 ZFEÚ, aby tvorili právny základ tohto návrhu.

Na záver ostáva otázka, či by sa súčasťou právneho základu mal stať článok 192 ods. 1 ZFEÚ.

Pozmeňujúci návrh, ktorý bol prijatý vo výbore ENVI a ktorého cieľom je doplnenie tohto článku o životnom prostredí do právneho základu, bol odôvodnený nasledovne: *„Schvaľovanie pestovania alebo uvádzania geneticky modifikovaných organizmov, rastlinných či živočíšnych, do obehu, ako aj schvaľovanie účinných látok pesticídov, má významný vplyv na prírodné prostredie a na ľudské zdravie; ochrana ľudského zdravia je súčasťou environmentálnej politiky EÚ.“*

I keď zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že politika Únie v oblasti životného prostredia prispieva k dosahovaniu cieľa ochrany ľudského zdravia, ochrana životného prostredia skrátka nie je primárnym cieľom a obsahom návrhu. Ako už bolo uvedené vyššie, za cieľ a obsah návrhu treba skôr považovať aspekty postupov udeľovania povolení v oblasti poľnohospodárstva/rybného hospodárstva a verejného zdravia na jednotnom trhu.

Okrem toho sa už v článku 114 ods. 3 ZFEÚ vyžaduje, aby Parlament, Rada a Komisia v rámci svojich príslušných právomocí brali za základ vysokú úroveň ochrany v záležitostiach týkajúcich sa ochrany životného prostredia pri všetkých opatreniach na aproximáciu

¹ Bod 18 tamtiež.

ustanovení, ktorých cieľom je vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu, a to najmä aj zohľadnením akéhokolvek nového vývoja založeného na vedeckých faktoch.

Napokon, ako zdôrazňuje aj právna služba, v každom prípade existujú rôzne právne režimy použiteľné podľa článkov 114 a 192 ZFEÚ, ktoré sa týkajú možnosti členských štátov prijať prísnejšie vnútroštátne opatrenia.¹ Zatiaľ čo v článku 193 ZFEÚ sa jasne uvádza, že ochranné opatrenia prijaté podľa článku 192 ZFEÚ nebránia žiadnemu členskému štátu udržiavať alebo zavádzať prísnejšie ochranné opatrenia, článok 114 ZFEÚ obsahuje zložitý systém kontroly odlišných vnútroštátnych opatrení, ktorú Komisii pripisuje prvoradú úlohu pri zabezpečovaní toho, aby takéto vnútroštátne opatrenia neboli prostriedkom svojvoľnej diskriminácie alebo skrytého obmedzovania obchodu medzi členskými štátmi, a Komisia musí určiť, či nepredstavujú prekážku brániacu fungovaniu vnútorného trhu. Tieto dva právne režimy sú zjavne navzájom nezlučiteľné.

Článok 192 ods. 1 ZFEÚ preto nie je vhodným právnym základom tohto návrhu.

VI – Záver a odporúčanie

Z predchádzajúcej analýzy vyplýva, že vhodným právnym základom návrhu sú články 43 ods. 2, 114 a 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ.

Výbor pre právne veci na svojej schôdzi 6. decembra 2018 rozhodol 10 hlasmi (0 hlasov proti a 7 členov sa zdržalo²) odporučiť, aby Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín v ďalšom postupe týkajúcom sa tohto spisu nebral článok 192 ods. 1 ZFEÚ do úvahy ako dodatočný právny základ.

S úctou

Pavel Svoboda

¹ Pozri stanovisko právnej služby SJ-0333/18, bod 24.

² Na záverečnom hlasovaní boli prítomní: Pavel Svoboda (predseda), Jean-Marie Cavada, Mady Delvaux (podpredsedovia), Axel Voss (spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Rosa Estaràs Ferragut, Mary Honeyball, Ana Miranda, Julia Reda, Evelyn Regner, Jens Rohde, Virginie Rozière, Tiemo Wölken, Georges Bach, Philippe Loiseau, (za Marie-Christine Boutonnetovú podľa článku 200 ods. 2 rokovacieho poriadku).

(Týka sa všetkých jazykov.)